CABINET DE AVOCAT BOGEA DAN-FLAVIUS
Str. L. Blaga, nr. 1, et. 1 ap. 1, Timişoara, Judet Timiş
E-mail: flaviusbogea@gmail.com
TEL. 0766 47 23 54

CĂTRE

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 1622/2/2021

A.P. 26.03.2021

Stimate Domnule Președinte,

PATRONATUL HO-RE (HOTELURI SI RESTAURANTE) TIMIȘOARA, având sediul social în Mun. Timisoara, Str. Romulus nr. 12, judet Timis, C.I.F. 42672449, Nr. Înregistrare în Registrul Org. patronale 2/06.06.2019, Înființată prin Hotărârea 5752/24.04.2019 a Judecătoriei Timișoara, reprezentată prin **Doamna Corina Macri, Președinte, cu sediul procedural ales la Av. Flavius Bogea, Timișoara, str. Lucian Blaga nr. 1, et. 1, ap. 1, județ Timiș,** formulează, prin avocat,

CONCLUZII SCRISE

Prin care Vă solicită să admiteți acțiunea în anulare formulată împotriva Ordinului Șefului Departamentului pentru Situații de Urgență nr. 6699/21.03.2020 privind instituirea măsurii de carantină zonală pentru municipiul Timişoara, comuna Moşniţa Nouă, comuna Ghiroda, comuna Giroc şi comuna Dumbrăviţa, judeţul Timiş, pentru o perioadă de 72 de ore.

I. EXCEPȚIA LIPSEI DE OBIECT ESTE NEÎNTEMEIATĂ

Subscrisa a invocat motive de nulitate ale ordinului atacat. Chiar dacă efectele ordinului au încetat, cum motivele de nulitate au fost contemporane cu data adoptării ordinului, văzând efectele nulităților, este evident neîntemeiată excepția lisei de obiect, invocată oral.

II. MOTIVE DE NELEGALITATE ALE ORDINULUI 6699/21.03.2020

Subscrisa înțelege să combată teza relevată de pârâta M.A.I. – D.S.U. prin întâmpinarea depusă la dosar, conform căreia prevederile art. 7 ind. 1 din O.U.G. 11/2020 sunt aplicabile domeniului instituirii carantinei zonale pentru situația relevată de analiza D.S.P. Timiș, având numărul 7595/20.03.2020. Am observat datele pur statistice ale analizei, căreia îi lipsesc însă elemente motivate științific, pentru a justifica justețea solicitării menționatei instituții.

Carantina poate fi dispusă în situațiile descrise de art. 7 din Legea 136/2020:
„***(1) Carantina persoanelor se instituie pe baza informaţiilor ştiinţifice oficiale şi a definiţiei de caz legi (...).***
(5) Carantina zonală se instituie pentru persoanele aflate şi activităţile derulate în perimetrul afectat de situaţiile de risc epidemiologic şi biologic prevăzute la art. 6."

Carantina zonală este definită de art. 3 din Legea 136/2020 ca fiind „***măsură de prevenire a răspândirii bolilor infectocontagioase, prin care se urmăreşte separarea fizică a persoanelor şi activităţilor, inclusiv limitarea circulaţiei dintr-un perimetru afectat de o boală infectocontagioasă de perimetrele învecinate, astfel încât să se prevină răspândirea infecţiei sau contaminării în afara acestui perimetru***".

Rezultă așadar că instituția instituirii carantinei zonale este reglementată exclusiv de Legea 136/2020 și se supune procedurilor de adoptare de acest act normativ reglementate. Nu putem să nu amintim contextul adoptării Legii 136/2020. Astfel, prin Decizia Curții Constituționale nr. 458 din 25.06.2020, au fost declarate neconstituționale actele normative care prevedeau posibilitatea instituirii carantinei și izolării în baza unor ordonanțe. Rezultă așadar că legiuitorul a înțeles să adopte un act normativ cu caracter special aplicabil domeniului instituirii carantinei și izolării. În cadrul acestui act normativ, pentru a elimina susținerea pârâtei relevată prin întâmpinare, nu se prevede că Legea 136/2020 se completează cu prevederile art. 7 ind. 1 din O.U.G. 11/2020.

Aceste act normativ, O.U.G. 11/2020 are o aplicabilitate restrânsă la domeniul achiziției de stocuri de produse medicale, astfel cum rezultă din expunerea de motive și din prevederile art. 1 – 6, care fac referire exclusiv la acest domeniu reglementat. Iar O.U.G. 11/2020 nu vorbește despre carantină zonală în înțelesul art. 3 din Legea 136/2020, nedefinind această instituție.

Confirmarea susținerii tezei reclamantei privind inaplicabilitatea O.U.G. 11/2020 domeniului instituirii carantinei zonale este reprezentată de Decizia Curții Constituționale nr. 458/25.06.2020, care declară neconstituționale prevederile art. 8 din acest act normativ. Rezultă așadar că nu poate fi invocat art. 7ind 1 din O.U.G. 11/2020 pentru a justifica măsura carantinei zonale.

Mai mult, art. 8 alin. 7 din O.U.G. 11/2020 lămurește domeniul căruia îi este aplicabil art. 7 ind. 1: art. 32 din Regulamentul sanitar internațional 2005 privind Tratamentul călătorilor („*Pentru implementarea măsurilor de sănătate prevăzute în prezentul Regulament, Statele Părți vor trata călătorii respectându-le demnitatea, drepturile și libertățile fundamentale ale omului pentru a reduce la maximum disconfortul sau jena care pot fi asociate cu aceste măsuri, aici incluzând:**a)** tratarea cu politețe și respect a tuturor călătorilor;**b)** luarea în considerare a sexului persoanei și preocupările religioase sau socio-culturale ale călătorilor; și**c)** furnizarea sau luarea de măsuri pentru a se oferi călătorilor puși în carantină sau izolare, supuși examenelor medicale sau altor măsuri de sănătate publică, hrană și apă în cantitate suficientă, cazare și îmbrăcăminte corespunzătoare, protecția bagajelor și a altor efecte personale ale acestora, tratament medical corespunzător, mijloacele de comunicare necesare dacă este posibil într-o limbă pe care să o înțeleagă și orice alt sprijin corespunzător.*”)

Nu se poate reține susținerea pârâtei, conform căreia rolul C.J.S.U. Timiș ar fi unul consultativ. Dacă rolul C.J.S.U ar fi consultativ, Ordinul trebuia emis în temeiul art. 12 alin. 1 din Legea 136/2020, și nu în temeiul O.U.G. 11/2020.

Art. 12 din Legea 136/2020 reglementează situația în care Șeful D.S.U. poate dispune măsura carantinei fără a exista o hotărâre prealabilă a C.J.S.U.:
„(1) Carantina zonală se instituie prin ordin al şefului Departamentului pentru Situaţii de Urgenţă sau al persoanei desemnate de acesta, în baza hotărârii comitetului judeţean pentru situaţii de urgenţă, la propunerea direcţiei de sănătate publică teritoriale şi cu avizul Institutului Naţional de Sănătate Publică.
2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), în situaţia în care măsura vizează două sau mai multe judeţe învecinate, carantina zonală se instituie prin ordin al şefului Departamentului pentru Situaţii de Urgenţă sau al persoanei desemnate de acesta, la propunerea Institutului Naţional de Sănătate Publică şi cu validarea în termen de cel mult 48 de ore de către Comitetul Naţional pentru Situaţii de Urgenţă.”

Este evident că măsura carantinei nu vizează **două sau mai multe județe învecinate**, ci Mun. Timișoara și patru comune periurbane. În acest context descris, măsura carantinei

acestor unități administrative teritoriale putea fi dispusă doar cu respectarea prevederilor alin. 1 al art. 12, mai sus citat.

Astfel, cum C.J.S.U. Timiș nu a adoptat o hotărâre de prelungire a măsurii carantinării pentru localitățile menționate, lipsește temeiul ca Șeful D.S.U. să emită un Ordin de instituire a carantinei acestora. Legiuitorul a înțeles că „**riscul iminent**" și „**informațiile științifice oficiale**", reglementate la art. 3 din Legea 136/2020, trebuiau să fie evaluate și stabilite de C.J.S.U. Timiș, ca organ colegial. Șeful D.S.U., în condițiile neadoptării de către C.J.S.U. Timiș a unei hotărâri de prelungire a măsurii carantinării, nu avea temei să adopte ordinul atacat. Fără existența acestei hotărâri, nu există temei pentru instituirea măsurii de către Șeful D.S.U.

Față de acest aspect, considerăm că ordinul atacat nu este integrat organic în sistemul legislativ, nefiind corelat cu prevederile art. 12 alin. 2 din Legea 136/2020, act normativ superior, fiind încălcate astfel prevederile art. 13 din Legea 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru eleborarea actelor normative.

De asemenea, Șeful D.S.U. a nesocotit și prevederile art. 20 din Legea 24/2000, în condițiile în care ordinului emis la 21.03.2021 îi lipsește documentarea și analiza științifică, atribut al C.J.S.U. Timiș în contextal descris mai sus.

O.U.G. 11/2020 este anterioară actului normativ cu caracter special în materie de instituire a unor măsuri în domeniul sănătății publice, Legea 136/2020. Carantina zonală poate fi dispusă direct de către Șeful D.S.U. doar cu respecterea prevederilor art. 12 alin. 2 din Legea 136/2020. Art. 7 ind. 1 mai sus citat poate produce efecte doar cu respectarea reglementării speciale a Legii 136/2020.

III. APĂRĂRILE INVOCATE DE PÂRÂTĂ PRIN ÎNTÂMPINARE NU SUNT DE NATURĂ A ÎNLĂTURA NETEMEINICIA INSTITUIRII MĂSURII

După cum rezultă din expunerea de motive a Ordinului nr. 6699/21.03.2021, informaţiile ştiinţifice oficiale, definite conform art. 3 din Legea 136/2020 ca fiind „***date ce oferă elemente de probă bazate pe metode ştiinţifice stabilite şi transmise de către instituţii internaţionale sau naţionale, cu atribuţii în domeniul sănătăţii, şi acceptate de către Ministerul Sănătăţii***", nu au fost avute în vedere de pârât, care nu le raportează la datele statistice relevate de rata de infectare cu SARS Cov 2. D.S.U. nu a indicat că rezultatul vreunei anchete epidemiologice efectuată de D.S.P. Timiș ar determina luarea măsurii instituirii carantinei.

Măsura instituirii carantinei și, implicit, a suspendării activității restaurantelor apare așadar ca fiind lipsită de suport tehnic, științific, statistic. Considerăm că ultimul element menționat este unul esențial în a stabili **riscul iminent** al activității operatorilor din industria ospitalității. Nu putem accepta că măsurile luate au la baza percepții ale reprezentanților autorităților publice. Vă mai rog să observați că, de la data luării măsurilor, numărul de cazuri s-a triplat în Timiș, ceea ce înseamnă că nu industria restaurantelor a generat valul de infectări. ***Mult mai concret, de la data luării măsurii carantinării prin Ordinul 6578/06.03.2021, rata de infectare în Mun. Timişoara a crescut cu un punct, de la 7,36 la 1000 loc., la 8,49 la 1000 loc. Este evidentă aşadar inutilitatea acestei măsuri, menită a genera doar drame sociale pentru angajații din domeniul pe care subscrisa îl reprezintă.***

Revenind la ideea mai sus expusă, precizăm că „***ancheta epidemiologică constă în acțiuni complexe prin care, pornind de la un caz nou descoperit, se urmărește identificarea tuturor persoanelor care au fost în contact cu bolnavul. Este un act important care trebuie să conducă la identificarea continuității lanțului de infecție și la descoperirea de noi cazuri***".

În adoptarea ordinului atacat, **lipsește o asemenea anchetă**, care ar trebui să demonstreze legătura de cauzalitate dintre riscul de răspândire și îmbolnăvire cu virusul SARS COV 2 și necesitatea carantinării. Mai mult, această anchetă ar trebui să motiveze și inutilitatea celorlalte acțiuni ale autorităților, la care ar trebui să se refere în mod concret. Doar după ce se demonstrează că, prin pârghiile legale, autoritățile competente sunt incapabile să facă față pandemiei, considerăm că se poate justifica o concluzie legată de carantinare. Cee ace merită subliniat este că Statul Român, care încasează impozite, după un an de măsuri restrictive, este incapabil să suplimenteze numărul de paturi de ATI în zonele cu rată mare de infectare.

Pe teritoriul Municipiului Timișoara, activitatea școlară se desfășoară online, activitatea restaurantelor și cafenelelor este suspendată, dar nu este suspendată activitatea marilor lanțuri de magazine, de tip hypermarket, considerându-se că reprezintă o zonă sigură și fără risc de răspândire a virusului SARS Cov 2. Intervine așadar **tratamentul discriminatoriu** între operatorii economici care activează în sectorul HoReCa și alți operatori economici, care își desfășoară activitatea la nivelul județului Timiș. De asemena, în continuare, funcționează fără restricții toate multinaționalele din județ, unde chiar s-au înregistrat focare. Un exemplu similar ar fi și magazinele de bricolaj, în care lucrează în spațiu închis zeci de persoane zilnic.

Răspunzând din nou susținerilor pârâtei, relevate prin depunerea la dosar a Ordinului D.S.U. nr. 6743/24.03.2021, emis în baza Hotărârii C.J.S.U. Timiș nr. 37/24.03.2021, considerăm că netemeinicia unui act nu poate fi confirmată prin emiterea unui nou act. Subscrisa consideră că, prin adoptarea în forță, prin încălcarea legii, a Ordinului 6699/21.03.2021, autoritatea central a pus presiune asupra autorității locale în a adopta Hotărârea 37/24.03.2021, astfel încât noul Ordin 6743 să fie emis cu respectarea procedurii prevăzute de lege.

Aceasta dovedește temeinicia susținerilor subscrise referitoare la nelegalitatea ordinului atacat.

Timișoara, 22.03.2021

Cu deosebită considerație,

PATRONATUL HO-RE (HOTELURI SI RESTAURANTE) TIMIȘOARA
Prin Dna. Corina Macri, Președinte,
Prin avocat,

_____